

Поштовани,

Пишем Вам јер не знам коме и како да се обратим. Наиме, ја сам раније (док сам извештавала са Косова) сарађивала са сајтом НСПМ, и од недавно је та сарадња обновљена. Написала сам један текст о сиромаштву језика и духа, који је изазвао салву погрдних коментара - што не би било важно, нити ново да се у коментаре није укључио и сам уредник Вукадиновић, ограђујући се од текста и "бронећи" ме у маниру "није у реду да о њој пишете да је Тачијев сарадник, шиптарско копице, плаћена усташица...) Када сам га питала где је то прочитао позвао се на необјављене коментаре. Написала сам му одговор - реакцију на то, који није хтео да објави. Мислим да је заиста страшно бити незаштићен не само од коментара него и од самог уредника.

Копираћу вам део мог покушаја (текста) да му одговорим, што нисам хтела да радим са других сајтова него сам мислила да је ред да то пошаљем њему,

„... И шта ви радите, тада, када осетите (поприлично бенигну) опасност да ћете, поново, изгубити једва некако враћени статус бранитеља отаџбине и српства уопште?...

Укључујете се у дискусију као коментатор, где максимално (са све болдованим словима) омаловажавате аутора, извињавате се читаоцима (пардон, не читаоцима, коментаторима) и износите, до сада нигде написане, увреде и клевете о аутору. Провидно је али и перфидно и, како бих рекла, испод сваког нивоа – где ви, наводно, бранећи аутора (јер ипак нема смисла... или тако нешто) пишете нешто за шта се у нормалном свету завршава на суду.

Не наводећи извор, ви дакле тврдите да је о аутору (у овом случају мени) писано следеће: „Тачијев плаћеник“, „плаћена усташица“ и, најневероватније: „шиптарско копице“. Тачијев или усташки плаћеник, ако ме разумете, спада у фолклор и око тога се ни највећа будала не би бактала.

Али, шиптарско копице о вама говори две, нисам слутила колико ружне, стари. Прво, примитивизам те фантастично одвратне речи „копице“ а затим зачуђујућа баналност, где није довољно бити копице него се мора бити „шиптарско копице“. О мени тај ваш гест говори, пак следеће: као аутор на вашем сајту сам не само незаштићена од често врло злонамерних и простачких коментара, него и од вас лично. Ви, дакле, вређате моју породицу. Ако је то ваша визија одбране патриотизма кроз квазиодбрану мене, од коментатора који јесу писали свашта али не и то – онда нека вам је на част. На питање где сте то прочитали, позивате се на необјављене коментаре. Не знам колико је то валидан доказ. А и свеједно је. Него, шта радите то за име света?...”

Није много, али око 7 година радим и живим искључиво од писања и мислим да после 2 године седења на Косову и осталих ствари које сам прошла пишући за разне редакције, нисам баш ово заслужила.

Ствар је увредљива и, морам да кажем, уплашила ме је - јер господин Вукадиновић у коментару наводи заправо трачеве а не коментаре читалаца. Усташица сам јер ми је мајка Хрватица а "шиптарско копиле" јер сам, стицајем околности, рођена на Косову - где нисмо живели.

С поштовањем,

Ана Радмиловић